

Analyse artikel: Bomenkap is niet oorzaak van het verdwijnen van bos, maar de Natuurwet

Op 28 mei 2019 verwees de VVD Arnhem naar een artikel in de Stentor ter rechtvaardiging van hun besluit om de zwaar omstreden biomassacentrale op Industriepark de Kleefse Waard in werking te laten nemen ondanks de duizenden bezwaren van de inwoners van Arnhem. Stichting Arnheems Peil heeft het artikel geanalyseerd en op 17 juni 2019 gepresenteerd.

Lees hier het artikel: <https://www.destentor.nl/veluwe/hoogleraar-bomenkap-is-niet-oorzaak-van-het-verdwijnen-van-bos-maar-de-natuurwet-aa43400c/>

Voorwaarden voor een geldig beroep op autoriteit

Het betreft hier een interview van 19 april 2019 met hoogleraar bosecologie en bosbeheer (Wageningen Universiteit) en adviseur bij Staatsbosbeheer Frits Mohren. Bij een argumentatie is het belangrijk om te beoordelen of er sprake is van een betrouwbare en valide bron. De bron betreft hier een autoriteit. Deze autoriteit moet geldig zijn. Voorwaarden voor [een geldig beroep op autoriteit](#) zijn:

1. De autoriteit moet competent zijn in het gebied.
2. De bewering moet binnen de competentie van de autoriteit liggen.
3. De autoriteit moet correct geïnterpreteerd worden.
4. De autoriteit moet objectief zijn.
5. De autoriteit moet zijn bewering des gewenst kunnen rechtvaardigen of onderbouwen

Frits Mohren is hoogleraar bosecologie en bosbeheer. Dat maakt hem een terechte autoriteit op het onderwerp van bomenkap. De heer Mohren heeft zelf jaren voor het houtkapbedrijf van zijn vader gewerkt. Zijn achtergrond in de houtkap maakt het twijfelachtig of we hem als objectief kunnen beoordelen. Hij werkt op het moment van het interview echter voor Staatsbosbeheer waardoor er zeker sprake is van belangenverstrengeling.

Het interview vindt plaats naar aanleiding van [zware kritiek van Frits van Beusekom](#), de oud-directeur van Staatsbosbeheer (naast oud-directeur is de heer van Beusekom bioloog en wetenschapper) op het huidige beleid van de afgelopen jaren van Staatsbosbeheer ten aanzien van de grootschalige houtkap welke de heer van Beusekom classificeert als rooibouw en strijdig met het beleid en de geldende normen voor duurzaam bosbeheer. De kritiek van de oud-directeur zorgde voor [Tweede-kamer vragen](#) en de [landelijke petitie](#) van 60 natuurorganisaties [tegen de massale bomenkap](#).

De beschuldigingen van de heer van Beusekom zijn gebaseerd op 5 jaar onderzoek en worden onderbouwd met [meerdere rapporten](#). De heer Beusekom geeft aan dat de praktijken van Staatsbosbeheer ecologisch en economisch onjuist zijn en geeft aan dat het kappen en verkopen van hout aan de biomassacentrales kortzichtig is en enkel [financieel gewin als doel heeft](#).

De heer Mohren verdedigt in het interview het zeer omstreden beleid van Staatsbosbeheer. Beleid waar hij als adviseur zelf voor verantwoordelijk is en dit maakt hem niet objectief en daardoor een onterechte autoriteit.

Binnen [de argumentatieleer](#) en [het Kritisch Denken](#) hebben we als regel dat een argument gebaseerd op een onterechte autoriteit per definitie geen waarde heeft. We noemen het dan een drogreden. Een argument dat wellicht mooi klinkt maar niet kan worden meegenomen in een serieuze discussie. We zouden dus kunnen stoppen met lezen maar we gaan nog even door om te kijken wat we van zijn verhaal vinden als we het kritisch lezen en zijn betoog analyseren.

Titel van het artikel

De titel van het artikel “Bomenkap is niet oorzaak van het verdwijnen van bos, maar de Natuurwet” is één en al semantiek en een [rode haring \(afleidingsmanoeuvre\)](#). De natuurwet wordt hier aangehaald om de aandacht af te leiden van de bomenkap om deze minder erg te laten lijken. Ook gaat het hier om spelen met woorden omdat de bomenkap een gevolg is van die natuurwet. Daarnaast klopt de titel niet volgens de stelling van de heer Mohren. In de alinea waar de natuurwet uitgelegd wordt geeft hij aan dat de natuurwet en de bijbehorende Natura-2000 richtlijnen enkel voor ongeveer 40 procent verantwoordelijk is voor de totale afname van bos in Nederland. 60% van de bomenkap heeft dus een andere oorzaak dan de natuurwet.

Kritische kanttekening

De heer Mohren begint met het plaatsen van een kritische kanttekening bij de [landelijke petitie](#) tegen grootschalige bomenkap door aan te geven dat de reguliere houtkap van een heel andere orde van grootte is dan nu wordt voorgespiegeld door de [60 natuurorganisaties](#). Hij levert echter geen bronnen aan voor zijn kanttekening terwijl de natuurorganisaties verwijzen naar een [rapport van het onderzoeksbureau Alterra](#) van de Wageningen University & Research (WUR) welke uitgebracht werd door klimaatorganisatie Urgenda waarin is vastgesteld dat het bosoppervlak in Nederland tussen 2013 en 2017 met 5400 ha is afgenomen. Klimaatorganisatie Urgenda spande een rechtszaak aan tegen de overheid en werd [in 2015](#) in het gelijk gesteld. [Ook won het in hoger beroep](#). Het [oordeel van de rechter](#) houdt in dat de Staat ervoor moet zorgen dat de uitstoot van broeikasgassen in Nederland voor eind 2020 25 procent lager is dan in 1990. Bij de kritische kanttekening ontbreekt dus de rechtvaardiging en/of onderbouwing van de heer Mohren terwijl de natuurorganisaties verwijzen naar een rapport van een onderzoeksbureau van de Universiteit. Binnen de argumentatieleer geldt de regel dat wanneer een uitspraak nergens op gebaseerd is, dan geven we die uitspraak een waarde van nul. De kritische kanttekening van de heer Mohren is in deze dus ook zeer twijfelachtig door het ontbreken van enige onderbouwing.

5000 hectare bos verdwenen in 5 jaar

De reporter vraagt of wij als burgers ons zorgen dienen te maken over het verdwijnen van 5000 hectare bos op de Veluwe de afgelopen 5 jaar. De heer Mohren antwoordt hier: *“Ik zou me daar niet al te veel zorgen over maken.”* Dit antwoord betreft een [anekdotisch bewijs](#): Dat één persoon zich geen zorgen maakt is niet voldoende om te beweren dat niemand zich hier zorgen over hoeft te maken. Bovendien heeft hij er belang bij dat hij als adviseur van Staatsbosbeheer laat zien dat hij goed advies geeft en wil hij niet dat mensen zich zorgen maken over zijn beleid. Dat is dus de belangenverstremming die al aan het begin van deze tekst benoemd is. Vervolgens geeft hij de volgende redenen op waarom we ons geen zorgen hoeven te maken; *“Er zitten daar goede beheerders en die denken daar goed over na. Hetzelfde geldt voor Staatsbosbeheer; omvorming van bos naar andere natuur is op de Veluwe niet of nauwelijks aan de orde.”*

Ten eerste geeft de heer Mohren hier slechts aan dat in zijn ogen de mensen waar hij mee samenwerkt en die hem inhuren hun werk goed doen. Dit geeft geen enkel bewijs dat die mensen het behoud van bos als doel zouden hebben. Ten tweede geeft hij hier duidelijk aan dat de natuurwet die zorgt voor omvorming van bos naar heide niet geldt voor de Veluwe (zoals wel in de titel werd aangegeven). De vraag is dan ook waarom er de afgelopen 5 jaar zoveel bomen zijn verdwenen op de Veluwe.

Tijdens ons onderzoek naar de oorzaak van de massale bomenkap op de Veluwe hebben we veelvuldig geconstateerd dat de woordvoerders van Staatsbosbeheer [zich wel degelijk zorgen](#) maken over het huidige beleid. De heer Mohren geeft in de één na laatste alinea van het interview ook aan zich zorgen te maken over het huidige beleid: *“Toch ervaar ik dit hele proces nu wel als een probleem. We hebben al zo weinig bos en we hebben zoveel moeite moeten doen 100 jaar geleden om dat aan te leggen. En dan zijn we nu met al onze welvaart niet in staat om dat te beschermen. Dat is schrijnend.”*

Staatsbosbeheer gaat toch kijken of er minder gekapt kan worden

De reporter vraagt waarom Staatsbosbeheer nu toch gaat onderzoeken of er minder bomen gekapt kunnen worden. De heer Mohren beantwoordt die vraag door aan te geven dat de discussie die nu speelt vooral over de omvorming van bos naar een ander soort natuur gaat. Hij verwijst hier wederom naar de Natuurwet terwijl hij in de alinea over die wet aangeeft dat die wet enkel 40 procent van de totale afname van bos in Nederland

verklaart. De aanleiding voor de landelijke petitie betreft de massale bomenkap in heel Nederland en niet alleen die 40 procent ten aanzien van de Natura-2000 richtlijn waar de heer Mohren telkens naar verwijst.

Vervolgens tracht hij het huidige kapbeleid nogmaals goed te praten door aan te geven dat in de negentiende eeuw 1 tot 2 procent van Nederland bos was terwijl dat nu rond de 10 procent ligt. Het is belangrijk dat we onthouden dat wanneer iets in het verleden nóg slechter was (1% bos) dan wil dat niet zeggen dat alles wat meer is dan ook meteen goed is (10% bos). Afgezien van het feit dat de percentages die de heer Mohren hier aanhaalt [niet correct zijn](#) maakt hij zich hier ook schuldig aan de drogreden 'Kersenplukken'. Hij kiest hier een moment in de tijd wat vóór zijn standpunt pleit maar sluit de periodes uit die hem niet uitkomen. Lang voor de negentiende eeuw is er bijvoorbeeld een periode geweest dat Nederland grotendeels bedekt was met bossen. [De naam Holland \('Holtland' of 'Houtland'\) verwijst hier ook naar](#). Als we naar de periode vóór de massale bomenkap van Staatsbosbeheer kijken (tussen 1900 en 2013) [nam het bosareaal juist toe](#) van 362.046 ha tot 375.679 ha. Opvallend genoeg spreekt hij zichzelf hierover in de één na laatste alinea ook tegen waar hij het volgende aangeeft over het grote percentage bos wat de afgelopen 5 jaar verdwenen is: *“Toch ervaar ik dit hele proces nu wel als een probleem. We hebben al zo weinig bos en we hebben zoveel moeite moeten doen 100 jaar geleden om dat aan te leggen. En dan zijn we nu met al onze welvaart niet in staat om dat te beschermen. Dat is schrijnend.”*

Zwicht Staatsbosbeheer voor de publieke opinie

De reporter vraagt of de heer Mohren vindt dat Staatsbosbeheer gezwicht is voor de publieke opinie waarop deze het volgende antwoord geeft en nogmaals het huidige massale kapbeleid van Staatsbosbeheer verdedigt; *“Nee, dat vind ik niet. Daarmee wordt gesuggereerd dat Staatsbosbeheer in het verleden verkeerde prioriteiten heeft gesteld.”*

Een week eerder heeft Staatsbosbeheer echter in de krant al [gereageerd op de kritiek](#) op het kapbeleid waarbij ze o.a. het volgende antwoord gaven: *“Maar met de grootschalige kap hebben critici wel een punt, vindt ook Staatsbosbeheer... Ook wij vinden dat te groot en kappen nu alleen nog een halve hectare of minder.”*

De heer Mohren zegt vervolgens dat het goed is om jezelf achter de oren te krabben en te kijken of het wat minder kan, maar vervolgt zonder enige bron te vermelden dat de kap van een heel andere orde van grootte is dan nu wordt voorgespiegeld. Omdat de heer Mohren geen bron aanlevert voor zijn beweringen is het voor ons niet te verifiëren of zijn verhaal klopt. Uit het onderzoek van de Universiteit in Wageningen blijkt echter dat in Gelderland de komende jaren [366 hectare bos geveld](#) wordt door Staatsbosbeheer, waarvoor slechts 242 hectare aan jonge aanplant terugkomt.

Volgens de heer Mohren gaat het hierbij om het 'verjongen' van het bos voor betere biodiversiteit en natuurbeheer, maar [milieuorganisaties zijn kritisch](#). Zij denken dat het Staatsbosbeheer vooral om de 25 miljoen euro winst die het vanuit de hout- en biomassa industrie oplevert, te doen is.

Sinds de Natuurwet is bos minder beschermd

De reporter geeft aan dat in andere delen van deze regio en elders in Nederland wel veel bos verdwijnt. Hij vraagt: *“Dat is toch opvallend. Wat zit achter deze ontwikkeling?”* Volgens de heer Mohren zijn daar drie oorzaken voor aan te dragen:

De eerste oorzaak die hij benoemt betreft het [aflopen van de subsidieregeling](#) voor boeren voor het [aanleggen van bossen](#) op landbouwgrond. [Deze subsidie](#) is eind vorige eeuw in het leven geroepen om het zuiveloverschot terug te brengen en preventief het voorziene gebrek aan houtvoorraden aan te pakken. Volgens de heer Mohren bleken die bossen uiteindelijk niet interessant voor de landeigenaren en worden die nu geogst en teruggezet naar landbouwgrond. We hebben zijn verhaal gecontroleerd en de heer Mohler vergeet hierbij te vertellen dat de boeren [volgens de regeling verplicht zijn](#) om de bomen te kappen en indien de boeren na het verlopen van de regeling de bomen zouden laten staan, het land juridisch gezien een bosbestemming krijgt in plaats van een bestemming als agrarisch land. Daardoor wordt de grond van de boeren veel minder waard en zouden ze dus op meerdere vlakken financieel gedupeerd worden. Nog een belangrijk punt dat de heer Mohler vergeet te vertellen is dat het [stopzetten van de subsidies](#) in 2013 direct gekoppeld lijkt te zijn aan de onderhandelingen en afspraken over het bijstoken van biomassa in kolen- en

biomassacentrales. [In Groningen is Staatsbosbeheer](#) gestart met het combineren van bosrandenbeheer voor deze productiebossen, eerst dunningen en vervolgens biomassaoogst nadat de subsidies voor die productiebossen stopgezet waren. Het beheer was bedrijfseconomisch alleen haalbaar als er verschillende maatregelen tegelijkertijd en het liefst ook in grotere gebieden uitgevoerd werden. Als de onderhandelingen over biomassa waren mislukt, zou de Nederlandse doelstelling in gevaar zijn gekomen om 14 procent duurzame energie te gebruiken in 2020. Ook hier heeft de VVD (Ed Nijpels) een pertinente rol gespeeld die namens de Sociaal Economische Raad de uitvoering van het Energieakkoord begeleid en bewaakt heeft. Het belangrijkste twistpunt was de snelheid waarin de houtplantages die de centrales van hout voorzagen moesten voldoen aan eisen van duurzaam bosbeheer. De gesubsidieerde productiebossen op de Nederlandse boerenakkers vielen niet binnen de verplichtingen die vanuit de Boswet gesteld werden en het stopzetten van de subsidies leverde niet alleen winst voor de staatskas maar ook veel hout voor de energiecentrales op. Voornamelijk heeft het echter heel veel extra CO2 uitstoot opgeleverd waarvan Staatsbosbeheer sinds 2016 aangeeft dat dit ergens gecompenseerd dient te worden en dat het compensatie plan de Nederlandse staat rond de [3 miljard euro](#) gaat kosten. 3 jaar later is hier [echter nog geen beleid voor](#).

Een tweede oorzaak die de heer Mohler aandraagt voor de afname van het Nederlandse bosoppervlak is de keuze van natuurbeheerders om bosgebied een andere natuurbestemming te geven. Dat heide de voorkeur krijgt boven bos is een politieke keuze. Heide wordt op Europees niveau gezien als meer waardevolle natuur dan bos, vanwege de hogere biodiversiteit. Boeren en natuurbeheerders die om bovengenoemde redenen bomen kappen zijn niet verplicht nieuwe bomen te planten ter compensatie waardoor er veel bos verdwijnt.

Er zijn bovendien flinke subsidies gemoeid bij het doorvoeren van dit beleid en ook hier heeft Staatsbosbeheer een financiële prikkel om bos te kappen. De Partij voor de Dieren heeft onlangs Kamer vragen gesteld om deze [perverse financiële prikkel](#) te bespreken. De provincie financiert een aanzienlijk deel van de kosten voor de ontwikkeling en [het beheer van natuur door middel van subsidies](#). In de tweede helft van deze eeuw wil Nederland echter per saldo geen koolstofdioxide (CO2) meer uitstoten. Bos kappen staat haaks op deze doelstelling, dat maakt het CO2-probleem juist groter. Staatsbosbeheer beaamt dat. *“Bomen halen CO2 uit de lucht, ze slaan het koolstof op in hun hout. Die koolstof komt pas vrij als dat hout verbrand wordt”,* [zegt woordvoerder Imke Boerma](#). Misschien is het voor de Nederlandse natuurwaarden goed als bos wordt vervangen door andere landschapstypen, maar dat neemt niet weg dat instanties dan elders meer bomen moeten aanplanten, zegt hij. In 2016 presenteerde Staatsbosbeheer namens de bos- en houtsector een plan om 100 duizend hectare bos extra te planten. 30 duizend van die hectaren moeten volgens het plan *“tijdelijk bos”* zijn, een soort productiebos dus wat bij voorkeur weer in Groningen aangeplant diende te worden. Drie jaar ervoor werden juist daar de subsidies stopgezet voor de bestaande productiebossen.

Pas [halverwege 2019 maakte Staatsbosbeheer bekend](#) dat ze samen met Shell de komende 12 jaar 5 miljoen bomen gaan planten. Als reden voor het uitstel gaf Staatsbosbeheer aan dat de afgelopen jaren de financiële middelen ontbraken om de productiebossen aan te leggen. Shell financiert het plan door de kosten door te belasten bij de pomp. Onlangs werd echter bekend gemaakt dat Shell voornamelijk [certificaten koopt](#) in plaats van bomen te planten.

We gaan er vanuit dat er meer mensen zijn zoals wij die het verhaal tot nu toe niet alleen bizar vinden maar zich ook zeer boos maken om deze gang van zaken. Ons inziens is de politiek (VVD), Staatsbosbeheer en Shell verantwoordelijk voor de gigantische toename in CO2-uitstoot. [Het RIVM heeft uitgerekend](#) dat blootstelling aan luchtverontreiniging leidt tot een levensduurverkorting van naar schatting dertien maanden voor de gemiddelde Nederlander, waarvan negen maanden door fijnstof wat direct gerelateerd is aan de verbranding van biomassa. Het is belangrijk om je te beseffen dat die dertien maanden een gemiddelde zijn. Als je op een paar honderd meter afstand woont van een biomassa-centrale dan is de kans groter dat jij iemand bent die dat gemiddelde omhoog haalt.

Een derde oorzaak die de heer Mohler aandraagt voor de massale bomenkap in Nederland betreft de aanleg van infrastructuur zoals snelwegen. Hij geeft aan dat er voor een deel gecompenseerd wordt door elders bomen te planten maar dat daar nog steeds een negatief saldo op zit. Hij vergeet hier echter te vertellen dat [Staatsbosbeheer](#) meestal [zelf verantwoordelijk](#) is voor het [ruimen van die bomen](#) en daar wel degelijk [hout & biomassa van produceert](#). Hij geeft zelf al aan dat het compenseren er nogal bij inschiet.

Vierde oorzaak

De heer Mohren vergeet hierna echter uit te leggen dat er wel degelijke ook een grote [financiële prikkel](#) voor Staatsbosbeheer is om zoveel mogelijk bomen te kappen. Volgens het [Wageningen University and Research rapport uit 2010](#) wordt een flinke hoeveelheid houtige biomassa voor de kolen- en biomassacentrales in Nederland uit onze eigen bossen gekapt. Uit het rapport blijkt dat Staatsbosbeheer verantwoordelijk is voor het grootste aandeel aan gekapte bomen t.b.v. de houtige biomassa-productie. Uit het [eigen jaarverslag van Staatsbosbeheer](#) blijkt dat de bomenkap voor hout & biomassa verkoop afgelopen jaar Staatsbosbeheer 27,4 miljoen euro opgeleverd heeft. Het jaar ervoor was dat nog 26 miljoen euro. Daarnaast blijkt uit hetzelfde jaarverslag dat Staatsbosbeheer nog een flink aantal extra miljoenen ontvangt aan subsidies voor het uitvoeren van de Natura-2000 beleid wat juist de bomenkap blijkt te stimuleren. Zonder die aanzienlijk aantal miljoenen zou het huishoudboekje van Staatsbosbeheer er een stuk minder florissant uitzien. Sinds 2014 is Staatsbosbeheer aanzienlijk gekort. De massale bomenkap lijkt direct gekoppeld te zijn aan de teruglopende overheidsmiddelen voor natuurbeheer.

Moet voor elke hectare heide niet ergens anders nieuw bos worden aangelegd?

De heer Mohren beantwoordt deze vraag van de reporter met een ontkenning en geeft hiervoor als reden het verdwijnen van [de Boswet](#). Begin 2017 is de Boswet opgegaan in de [Wet natuurbescherming](#) welke begin 2019 voor het laatst is aangepast. In die wet zijn meerdere artikelen opgenomen waarin onder andere wordt verwezen naar de [gedragscode bosbeheer](#). De gedragscode beschrijft o.a. de wijze van vellen en herbeplanten, is goedgekeurd door de minister en is bedoeld om optimaal te voldoen aan zowel de belangen van duurzame instandhouding van habitats, als aan de belangen van bescherming van individuele exemplaren van soorten. Daarnaast zijn er in die wet ook meerdere artikelen gewijd aan het [Programma Aanpak Stikstof \(PAS\)](#) waarmee de hoeveelheid stikstof omlaag gebracht dient te worden en die o.a. bedoeld is om 118 van 160 Natura-2000 gebieden in Nederland te beschermen. De heer Mohren geeft aan dat de Wet natuurbescherming onder de Europese Natura-2000 richtlijnen valt en dat binnen die richtlijn de compensatieplicht voor bossen is weggefallen waardoor bos minder beschermd is en nu aan het kortste eind trekt. De heer Mohren past hier een [bewijs door subsidie](#) drogreden toe en maakt zich wederom schuldig aan ['kersenplukken'](#). Dat er extra richtlijnen bij zijn gekomen waarmee ook rekening gehouden dient te worden betekent niet dat de Nederlandse natuurbeschermingswet en de bijbehorende gedragscode niet meer van toepassing zijn. Er is meer verantwoordelijkheid gegeven aan de beheerders en deze dient een gedegen afweging te maken zodat zoveel mogelijk rekening gehouden wordt met alle belangen, regels en wetgeving. Staatsbosbeheer is inderdaad niet verplicht om elke boom te vervangen indien ze op basis van de Natura-2000 richtlijn bos voor heidegrond vervangen. Vanuit andere richtlijnen, regels en wetgeving zijn die er wel met o.a. als doel om de CO₂-uitstoot drastisch te verlagen.

Uit [onderzoek van het WUR](#) blijkt dat de Nederlandse bossen de afgelopen jaren met 5.400 ha zijn afgenomen, wat een belangrijke rol speelt in de landelijke CO₂-balans. De heer Mohren geeft aan dat Staatsbosbeheer hier een grote bijdrage aan levert door het omvormen van bos naar heide i.v.m. die Natura-2000 richtlijnen. Er zou door Staatsbosbeheer ook gekozen kunnen worden om de andere richtlijnen, regel- en wetgeving meer prioriteit te geven waarbij er minder bomen gekapt worden en de CO₂-uitstoot wel beperkt wordt. Nadat we bijna [200 rapporten](#) gelezen hebben, lijkt het er voor ons op dat Staatsbosbeheer de voorkeur geeft aan het binnenhalen van de [EU subsidies](#) voor het doorvoeren van de Natura-2000 richtlijnen wat miljoenen oplevert en de inkomsten van de bomenkap voor de hout & biomassa productie die daar rechtstreeks aan gekoppeld is wat Staatsbosbeheer vorig jaar [27,4 miljoen euro](#) opgeleverd heeft. Staatsbosbeheer geeft al sinds 2016 aan dat het intenties heeft om extra bos aan te leggen ter compensatie van de gevelde bossen. Drie jaar later is daar nog weinig van terecht gekomen.

Waarom moeten bos- en natuurbeheerders elkaar de tent uitvechten op zo'n kleine oppervlakte?

De heer Mohren vervolgt met aangeven dat hij het hele proces wel degelijk als een probleem ervaart. Hij geeft aan dat we al zo weinig bos hebben en dat we daar 100 jaar geleden veel moeite voor gedaan hebben om deze aan te leggen. Hij sluit af door te zeggen dat het schrijnend is dat we nu met al onze welvaart niet in staat zijn om dat te beschermen. Wij zijn van mening dat het schrijnend is dat Staatsbosbeheer sinds 2013 mede verantwoordelijk is voor de afname van 5.400 ha bos en daar financieel voordeel uit haalt zonder dat ze de verantwoordelijkheid nemen voor de herbeplanting.

Hier hoor je Urgenda niet over in de petitie.

De heer Mohren verwijt milieu organisatie Urgenda alle bomenkap op één hoop gooit. Hij legt hiermee woorden in de mond van die organisatie en past een [‘stroman’](#) drogreden toe. Dat Urgenda de grote toename van bomenkap in het geheel aanvecht wil natuurlijk niet zeggen dat zij geen oog hebben voor nuances. In de reactie onderaan het bericht laat Urgenda juist zien dat ze dat wel hebben. Ze geven aan dat ze de mening van de heer Mohren delen dat bomen op den duur gekapt moeten worden omdat [bomen minder CO2 opnemen naarmate ze ouder worden](#). Ze delen ook zijn mening dat de beste oplossing is om producten te maken van de bomen in plaats van deze op te stoken waardoor de opgeslagen koolstof behouden blijft. Urgenda deelt ook de zorgen van de heer Mohren over bos dat op grote schaal verdwijnt ten gunste van heidelandschap. Deze invulling van de Natuurwet is een gemiste kans. Maar dat betekent niet dat we niet ook naar kaalkap moeten kijken geven ze als reactie aan.